

VAISTOLLA

2017

Perinnejousimetsästäjien liitto ry

Falco-lonkkarit Eskilsistä!

Eskils edustaa eestiläisiä, käsintehtyjä Falco-lonkkareita Suomessa. Mallit: Legend⁽¹⁾190€, Robin⁽²⁾ 84€, Spirit⁽³⁾ 240€, Trophy⁽⁴⁾ 370€, Force⁽⁵⁾ 475€, Storm⁽⁶⁾ 225€. Falco Longbow-jousia on satavana eri paunaisina ja erilaisina väriyhdistelminä. Käy valitsemassa sinulle sopivin Falco-jousi nettisivuiltamme: www.eskilsarchery.fi tai sovi tapaaminen Järvenpäähän puhelimitse tai sähköpostitse.

Eskils Archery on Järvenpäässä toimiva pitkä-, ratsastus- ja metsästysjousien, sekä näiden ohjeistavikkeiden erikoisliike.

ESKILS
Archery
www.eskilsarchery.fi

Puh. 010 2719888
esko.salminen@eskils.fi

Saalistilasto 2015-2016

Perinnejousimetsästäjäinliiton saalistilastokyselyn kaudelle 2015-2016 palautti kymmenen metsästäjää. Saaliiksi saatuja eläimiä oli kolme kappaletta: majava, pahkasiika ja impala. Kaikki saaliseläimet oli saatu käyttämällä.

Metsällä käytiin yhteensä 124:nä päivänä, ollen näin keskimäärin 12,4 päivää/metsästäjää. Jousina käytettiin eniten pitkäjousia, 7 kpl. Kolme henkilöä käytti vastakaarijousia. Käytetyin jousen jäykkyys oli 51-60 paunaa. Nuolina käytettiin eniten puuta, 7 kpl, ja hiilikuitua käytti 3 kpl. Ampumatkoja ei oltu ilmoitettu.

Koska liitto päätti tämän vuoden alusta alkaen kerätä saalisilmoitukset kalenteri-

vuosittain, lisätään listaan vielä 2016 syksyn sato. Valitettavasti näistä ei ole käytösäni tarkempia tietoja välineistä ja ampuamatkoista.

SAALIS SYKSY 2016 MÄÄRÄ

JÄNIS	6
MAJAVA	3
METSO	1
TEERI	1
SUPIKOIRA	1

Jarmo Tuhkanen

Vaistolla

Julkaisija:

Perinnejousimetsästäjien
Liitto ry
www.perinnejml.fi
info@perinnejml.fi
p. 0407424603

Päätoimittaja:

Ilja Koivisto

Toimituksessa avustaneet:

Pekka Anttonen
Simo Hankaniemi
Arnaud Lesbats
Jarmo Tuhkanen
Juhani Uusitalo

Kannen kuva:

Juhani Uusitalo

Painopaikka:

Lönnberg, Ylivieska

ISSN-L1799-988X
ISSN 1799-988X (painettu)
ISSN 1799-9898
(verkkojulkaisu)

SISÄLTÖ:

- 2 Saalistilasto 2015-2016
- 4 Puheenjohtajan mietteitä
- 6 Primitiivistä
jousimetsästystä 2016
- 18 Jousimetsästäjien
matkassa Alpeilla
- 26 Saaliskuvia 2015 - 2016
- 29 Jerky -
amerikkalainen kuivaliha
- 30 Niksinurkka:
Reisitasku passiin
- 31 Liiton hallitus 2016
Toimihenkilöt
Jäsenyhdistykset

PML:N TOIMINTAKALENTERI 2017

- 25.-28.5.2017 Pohjois-Suomen Erämessut,
Oulu
- 14.-16.7.2017 Kesäpäivät Sievissä
- 15.-17.9.2017 Metsästystapahtuma
(paikka varmistuu myöhemmin)

Puheenjohtajan mietteitä

Aloitin kirjoittamaan ”keväisiä terveisiä täältä Sulkavalta”, mutta kun vilkaisin ikkunasta ulos, aamuinen auringonpaiste olikin jo ehtinyt muuttua lumituiskuksi. Vaihdelevisissä merkeissä onkin tämä kevät alkanut. No, tulee se kesä sieltä niin kuin ennenkin.

Toivottavasti kesä ja syksy tulevat jousimetsästäjän kannalta hyvissä merkeissä eli pääsisimme valkohäntäjahtiin jo tulevana syksynä. Kiire alkaa tosin jo olla niin eduskunnan päätöksen kuin tulevan ampumakokeen järjestelyjen kanssa. Toivottavaa on, ettei mikään taho ala enää jo sovitut ampumakokeen yksityiskohtia muokkaamaan. Sellaistakin on ilmassa ollut. Olsi hyvä, jos te jäsenet ja niin kuin kaikki jousella metsästävät olisitte omiin riistanhoitoyhdistyksiinne yhteydessä jo hyvässä ajoin tuossa ampumakoe asiassa. Suorituspaikkoja olisi hyvä saada mahdollisimman moneen paikkaan.

Peura-asia etenee

Lakiesitys hirveä pienempien hirvieläinten jousimetsästyksen sallimisesta kävi joulun alla lausuntokierroksella ja on lähiaikoina menossa eduskunnan käsittelyyn. Meidän kannaltamme on valitettavaa, että metsäkauris on lisätty esityksessä samalle listalle muiden hirvieläinten kanssa. Jos ja kun esitys hyväksytään eduskunnassa, täytyy metsäkauriillekin suorittaa jatkossa ampumakoe. Omassa lausunnossamme puutuimme tuohon ja esitimme metsäkauriin poistamista kyseiseltä ampumakoelista. Tiedossani ei ole kuka tai mikä taho kauriin on listalle halunnut. Metsäkaurista on metsästetty jousivälinein menestyksekkäästi tähänkin saakka ilman ampumakokeen suorittamista. Niille jotka tulevat metsästämään sekä peuraa että kaurista ei tuol-

la asialla ole niin suurta vaikutusta, koe on kuitenkin suoritettava. Mutta alueilla joissa kaurista esiintyy, mutta peuraa ei, ampumakokeen suorittaminen tuo turhia kuluja ja ajanmenetystä. Matkaa ampumakokeen suorittamispaikoille voi tulla jopa satoja kilometrejä.

Jousiampumakokeen yksityiskohdat tullaan säätämään maa- ja metsätalousministeriön asetuksella. Asetus tulee lausuntokierrokselle vielä kevään aikana. Perinnejousimetsästäjien liiton, Suomen Metsästäjiliiton ja Suomen Jousimetsästäjien Liiton yhteisessä esityksessä Maa- ja metsätalousministeriölle 12.9.2012 ampumakoe oli seuraava: ampumamatka 18 m, maalin koko 23 cm, 3 nuolta ja aikaa 90 s. Tuosta tulemme pitämään kiinni.

Menneitä tapahtumia

Edellisen Vaistolla lehtemme ilmestymisen jälkeen liittomme osallistui Riihimäen Erämessuille pienen mutta sitäkin sitkeämmän esittelijäryhmän voimin. Osastollamme esittelimme liiton toimintaa, perinteisiä jousimetsästysvälineitä ja niillä metsästämistä. Erämessut olivat ryhmältämme varsin onnistuneet.

Kesätapahtumassa Sievissä kisailtiin ensimmäistä kertaa myös primitiiviluokassa. Puujousi ilman ikkunaleikkausta ja puunuolet selfnokeilla olivat vaatimuksena kiisaan osallistumiselle. Primikisasta enemmän juttua lehden sivuilla. Valitettavasti en itse päässyt kesäpäiville, mutta tänä kesänä on uusi yritys.

Metsästämään ehdittiin liiton jahdeissa kolmeen kertaan ja saalistakin saatiin. Liiton syysjahti järjestettiin Nilsiässä, Pohjois-Savossa. Jahti oli hyvin järjestetty ja riistaakin oli runsaasti tarjolla. Majavat nostattivat pulssia useaan otteeseen, mut-

*Joko valkohäntäpeura on ensi syksynä Pekka Anttonen ja muiden jousimetsästäjien tähtäimessä?
Kuva: Jarmo Tuhkanen.*

ta pysyivät hiuksenhienosti ampumasektorin ulkopuolella. PML:n ja SJML:n yhteisjahti puolestaan samoiltiin Sievin jousimetsästysalueella, jossa metsäkoneet olivat täydessä työn touhussa. Lintuja oli edelleen vähän eikä jäniksiäkään entiseen malliin.

Tulevia tapahtumia

Tämän lehden tultua painosta osallistumme Pohjois-Suomen Erämessuille. Kesätapahtuma järjestetään jälleen kerran Sievissä. Tulevaa silmälläpitäen kesätapahtumassa on koulutusta villisian ja valkohäntäpeuran metsästykseen kokeneiden metsästäjien opastamana. Mielenkiintoinen primitiivikilpailu perinteisen mestaruuskisan rinnalla ja runsaasti hauskaa yhdessäoloa kitara-virtuoosiemme säestämänä.

Osallistumme myös Baltic Arrow tapah-

tumaan heinäkuun alussa esittelemällä toimintaamme kilpailujen yhteydessä. Syksyllä taas yhteisjahdataan ainakin Nilsin tapahtumassa. Muitakin jahteja suunnitellaan.

Puheenjohtajan pestini lähti viimeiselle kierrokselle 3-vuotiskaudesta. Pesti on ollut antoisa ja opettavainen. Seuraavaan Vaistolla-lehteen kirjoittaakin jo uusi puheenjohtaja, joten haluan esittää tässä yhteydessä kiitokseni kaikille, joiden kanssa on yhteistyötä tehty, ja niille, jotka ovat minua toimessani tukeneet. Liittomme sai vuosikokouksen yhteydessä uuden rahastonhoitajan ja sihteerin, toivotan onnea ja menestystä urallanne.

Hyvää kevättä ja kesää, nähdään tapahtumissa.

Pekka Anttonen

Primitiivistä jousi

simetsästystä 2016

Perjantai 7. lokakuuta

Menin aamulla ottamaan saaliskuvia Tuukan kanssa. Hän oli ampunut keskiviikkona illalla ketun tutun isännän mailla Aurajoen yläjuoksulla. Haaskaa ei käytetty, vaan väijymistä oletetun kulkureitin varrella. Seitsenkiloinen kettu löytyi torstaina aamulla joen penkereeltä. Nuoli oli osunut sydämeen ja mennyt kokonaan läpi. Kova suoritus, vaikka ampumaetäisyys olikin ollut vain muutamia metrejä. Aseena 126 cm mittainen D-profilinen tuomipihlajajousi, 42-paunainen, eli metsästysjouseksi kevyt.

Käytetty nuoli oli kuusivartinen. Pitkä kolmiomainen teräskärki oli taottu Intiassa, mutta viimeistelty meillä smirgelillä. Tuukka oli tilannut kärkiä tusinan. Ne olivat turhan suurpiirteistä työtä, joten niitä oli lyhennettävä ja hiottava symmetrisemmiksi.

Illansuussa lähdimme Tuukan kanssa kohti Kirkkonummea Juhan järjestämään jahtiin. Juha oli jo muutaman vuoden pitä-

nyt tapanaan kutsua kerran vuodessa tuttuja primitiivijousimetsästäjiä metsälle seuransa maille. Yleensä meitä oli paikalla puolisen tusinaa. Saalista oli toistaiseksi tullut porukalla vain kerran, yksi fasaani. Tilanteita oli kyllä ollut. Tärkeintä oli kuitenkin ulkoilu ja mukava yhdessäolo kavereiden kanssa, kuten metsästäjäpiireissä on tapana sanoa.

Olimme perillä vasta iltakymmeneltä. Paikalla oli isännän lisäksi vanha aseveljeni Markku, uudempi tuttavuus Alex sekä pari täysin uutta miestä, muusikko Marko ja tuohikanoottia rakentava Sampo. Juha ja muut olivat jo ehtineet tehdä pienen tiedusteluretken havaiten viisi sorsaa ja rusakon. Yksi oli päässyt yrittämään lentävää sorsaa, mutta ohhi meni.

Lauantai-aamupäivä

Aamupalan ja lämmittelyammunnan jälkeen siirryimme autoilla jahtialueelle. Ju-

Seuraavaa ajoa suunnitellaan reissun isännän johdolla.

ha kertoi säännöt. Muodostaisimme kaksi ryhmää. Hän olisi itse ajomiehenä parin muun kanssa. Loput neljä väijyisivät ampumaketjussa. Tavoitteena olisivat lähinnä rusakot ja fasaanit, mutta myös metsäkauris olisi mahdollinen. Voisimme saada peiliin mukaan mäyräkoiran, jos olisi jäljestämisen tarvetta.

Olimme kerrankin hyvin aikaisin liikkeellä, Tuukan tuoreen jahtimenestyksen innoittamina. Auringon nousuun oli vielä puolisen tuntia aikaa, kun meillä oli jo ampumaketju asemissa pellon ja metsän rajamailla. Tuukka oli laitimmaisena vasemmalla, sitten minä ja oikealla vielä pari miestä.

Metsälle lähtiessä asenteeni on melkein aina hiukan pessimistinen, enkä nytkään odottanut erityisempiä tapahtumia. Pessimisti kokee pääsääntöisesti vain positiivisia yllätyksiä. Vaatetuksen oikea laatu ja määrä on metsällä melkein aina ongelma. Passissa tulee helposti kylmä ja liikkuesssa on lihavalla pian hiki pinnassa. Lokakuu oli

jo pitkällä ja aamu viileänpuoleinen. Yritin seisoa mahdollisimman suolapatsaana ja pyyhin katseella metsänreunaa.

Jouseni oli 140 cm mittainen ja 47-paunainen bambu-saarni-yhdistelmä. Nuorena metsästysjousen ”piti” olla vähintään 60-paunainen, mutta vanhemmiten olen alkanut kallistua edesmenneen isäukkonin kannalle. Hänellä oli tapana sanoa, että ”mitä vähemmän järkeä, sitä raskaammat työkalut”. Raskaalla jousella on vaikeampi ampua, kun on aikansa odottellut kylmissään tilaisuutta. Jotakin hienoa on kyllä siinäkin, kun nuoret miehet uhoavat raskailla jousillaan.

Sitten alkoi tapahtua. Ajomiehet kohtasivat kolme metsäkaurista, jotka kuitenkin pakenivat ajoketjun läpi oikeasta reunasta. En tiennyt siitä mitään, kun horsmapuskasta vajaan 10 metrin etäisyydeltä eteeni hyppäsi kauris. Nuoli oli valmiina jänteellä. Ensimmäinen ajatukseni oli, että ”onpa helppo tilanne ja nyt kyllä ammun”. Kohotin jousen. Sitten iski epävarmuus. Oli vielä

KESÄTAPAHTUMA

Sievi 14. – 16.7.2016

Reisjärventie 1242, 85470 KIIISKILAMPI

Koulutusta:

- Valkohäntäpeuran metsästys (Ilja Koivisto)
- Villisian metsästys (Sinikka ja Juhani Uusitalo)

Muuta ohjelmaa:

- Mestaruuskilpailu
- Primitiivijousikilpailu
- Kirpputori

Ilmoittaudu:

Juhani Uusitalo p. 0400 704430,
sinikka.uusitalo@mukkanuoli.fi

Fasaanit piileskelevät mielellään korkeassa heinikossa jokivarressa. Jousimetsästäjän on syytä olla tarkkana.

niin hämärää, että en varmasti tunnistanut, onko eläin metsä- vai valkohäntäkauris. Se vaikutti isolta. En uskaltanut ottaa sitä riskiä, että laji on väärä. Annoin elukan juosta matkoihinsa pellolle. Olo oli kuitenkin ristiriitainen. Vaikka kuinka tähystelin, en erottanut valkoista hännänalustaa, valkohäntäkauriin tunnusmerkkiä.

Ajomiehet tulivat pian näkyviin ja kertoivat metsässä olleen useampiakin kauriita. Juha näytti epäuskoiselta kun kerroin, että kohdalleni ryntäsi ehkä valkohäntä. Ne tuskin majailevat yhdessä metsäkauriiden kanssa. Tuukka otti myöhemmin asiakseen perehtyä perusteellisemmin aiheeseen ja tuli tulokseen, että kyse oli metsäkauriista. Asia jäi ikävästi kalvamaan, olinko sittenkin vain pelännyt epäonnistumista. Sikäli kun tiedän, kukaan Suomessa ei ole uudempana aikana kaatanut metsäkaurista primitiivijousella ja olin menettänyt loistavan tilaisuuden. Hiukan paremmassa valaistuksessa olisin saattanut tehdä toisenlaisen ratkaisun.

Vaihdoimme suorituspaikkaa toisen metsäsaarekkeen reunaan. Seuraamme oli liittynyt pari miestä lisää, Ari ja Mika, joten meitä oli nyt yhdeksän. Tällä kertaa olin vasemmassa reunassa ja kolme muuta harvassa ketjussa minusta oikealle. Juha oli tarkoittanut meidät ajomiehiksi, mutta viesti ei mennyt perille ja jäimme passiketuksi odottamaan tapahtumia. Aurinko oli nousussa, joten tällä kertaa valoa riitti. Kävi niin mielenkiintoisesti, että nyt Juhan porukan itäpäähän tuli hetkeksi valkohäntäkauris pelottomasti poseeraamaan, 20 m etäisyydelle.

Kanahaukka lensi esiin metsäsaarekkeesta. Juhan passi lähti lopulta ajamaan, kun meitä ei alkanut kuulua. He pääsivät jo lähelle ketjuamme, kun rusakko säntäsi puskista näkyviin. Juha ja Ari pääsivät ampumaan juoksuun, mutta ohi. Minäkin pääsin yrittämään viimeisenä, mutta hiukan meni ohi sekin. Juhan nuolta ei löydetty. Rusakko oli juossut ketjun läpi ja jatkoi menoa pellolle korvat luimussa. Epäonnis-

tumisesta huolimatta tapahtuma piristi.

Vaihdoimme jälleen uuteen paikkaan ja tällä kertaa kolmen hengen ryhmämme myös toimi ajomiehinä. Kuuden miehen passiketjulla oli pituutta satakunta metriä. Rämmimme pienen joen vartta hakkuujätteiden ja vesaikon keskellä. Melko raskasta oli, ainakin ikääntyneelle. Pari fasaania lähti lentoon ja meni korkealta päidemme yli joen yläjuoksulle päin. Niille ei mahdettu mitään. Risukossa olisi ollut paljon hyviä tuomen vesoja nuolipuiksi, mutta en nyt ryhtynyt keräilemään niitä. Valkohäntät olivat jälleen asialla, sillä emä ja vasa menivät täyttämään laukkaa passiketjun läpi. Rusakko pääsi yllättämään passin itäreunan miehen, se tuli häntä viiteen metriin ja juoksi ketjun läpi ilman että kukaan olisi ehtinyt ampua.

Risukko jäi taakse ja tulimme koko saalistajaporukka leveänä rivistönä joen varren niitylle. Joesta nousi saman tien seitsemän sorsaa. Pari nuolta lähti tavoittamaan niitä, mutta ohi menivät. Linnut olivat jo edenneet jonkin matkaa, kun itse laukaisin, mutta ohi sekin. Löysimme sentään nuolet, sillä takana oli puustosta vapaa ruohikkoinen rinne.

Seuraavaksi menimme kampaamaan jokilaaksoa, jossa edellisvuonna oli ollut paljon fasaaneita. Nyt siellä ei nähty mitään. Strutseja oli aitauksessa lähietäällä. Jätin suosiolla pahimman rämpimisen nuoremmille ja nousin kanjonin reunalle, missä kulku oli helpompaa. Jotakin riistaa ilmeisesti lymyili alueella, sillä korkealla yläpuolellamme kierteli hetken kanahaukka. Ennen ruoka- ja lepotautille lähtemistä Ari saikin kuusen alta liikkeelle fasaanikukon, joka nousi lentoon. Tuukka pääsi ampumaan, mutta ei osunut.

Lauantai-iltapäivä

Alkoi olla päivä puolella, joten suunnitelman mukaisesti ajoimme Juhan talolle syömään ja päivätorkuille. Nukuin reilun tun-

J Bow
 Custom bows by J. Kaunismäki

Valmistamittatilaustyönä
 perinteisiä jousia metsästäjille,
 kilpa-ampujille ja jousiammunnan harrastajille.
 Käy tutustumassa jousiini: www.j-bow.fi ja facebook
 Ota yhteyttä: j.kaunismaki@j-bow.fi tai puh. 040 503 4842

Mer än 25 års erfarenhet av bågjakt!

Bagjaktskatalogen.se

Wuhmannsult - Darton - PBE - APA - Multry - Black Trick - ASAT - SnöÖke - Snöfärs - Lone Wolf - Beman

All Season, All Terrain!!

ASAT
 CAMOUFLAGE

Ett camo för alla tillfällen!
 Finns som 3D ställ och "vanliga" jaktkläder

1950 65 YEARS 2015
DARTON
 ARCHERY

DS-3800

www.bagjaktskatalogen.se

Suojaisa jokilaakso tarjoaa elinympäristön lukuisille riistaeläimille ja haasteita jousimetsästäjälle.

nin lepolassessani talon alakerrassa. Kello 16 paikkeilla olimme jälleen maastossa. Erään pellon laidassa oli olkipaaleja ja verryttelyksi ammuskelimme niihin hetken aikaa.

Muodostimme passiketjun jokiuoman ja pellonreunan väliseen metsään. Olin vasemmassa laidassa, mutta en lähtenyt laskeutumaan joentörmän risukoihin. Jäin seisomaan puun taakse kohtaan missä polku eteni joen suuntaisesti. Minusta oikealle ketjussa olivat Mika, Juha, Markku, Tuukka ja pari muuta. Kolme miestä oli ajamassa, meitä oli siis 10, sillä Heikki oli saapunut tauon aikana.

Ja tapahtumia oli jälleen. Varsin pian lensi fasaanikana ketjuun aivan Juhan taak-

se maahan, mutta se jatkoi pian matkaa, eikä laukausta saatu aikaan. Ajon aikana nähtiin kolme rusakkoa, joista kaksi tuli passiketjuun saakka. Läntisessä reunassa kaksi passimiestä pääsi laukaisemaan, mutta ohi.

Ajoketju eteni vääjäämättömästi kohti meitä passimiehiä. Kävi niin, että rusakko juoksi rauhallisesti polkua, pysähtyen aivan eteeni vajaan kymmenen metrin etäisyydelle. Tämä oli harvinainen unelmatilanne, rusakko istui niin lähellä, että jokainen viiksikarvakin erottui. Mutta räpelsin jotenkin nuolen kanssa, enkä saanut laukausta aikaan. Mika ampui, nuoli kimpoili risuista ja vesoista, eikä osunut.

Rusakko lähti juoksuun pitkin passiketjua. Juha havaitsi sen vilistävän osittain ri-

Lauantain saalis: Juha Menna ja rusakko.

Jahtipäivän päätteeksi rusakkopataa.

sujen takana, malttoi ampua tarpeeksi eteen – ja sai osuman. Nuoli meni kokonaan läpi ja myöhemmin ruumiinavauksessa näkyi, että kyse oli sydänosumasta. Muutkin passimiehet ampuivat vielä, mutta ohi. Tunnelma oli muutaman sekunnin ajan erittäin hektinen. Rusakko juoksi vanhalla hapella vielä satakunta metriä ja kaatui pellolle selvästi näkyviin. Tarkkailimme sitä hetken, ei se noussut. Juha haki rusakon ja kännykkäkamerat alkoivat räpsyä.

Naapurin isäntä saapui todistamaan tapahtumaa, sattumalta juuri oikealla hetkellä. Hän tietysti kehui suoritusta, eikä se vähäinen ollutkaan: itse tehdyllä lyhyellä jännejousella ja nuolella juoksevaa rusakkoa suoraan sydämeen. Kyse oli varsinaisesta vaistolaukauksesta, sillä Juha ei tapahtuman aikana ollut tietoinen osumasta, vasta verisen nuolen näkeminen maassa kertoi hänelle tuloksesta. Juha oli saanut hau-

likolla viisi rusakkoa ennen tätä, mutta nyt oli kyse ensimmäisestä jousella kaadetusta. Tunnelma porukassa oli hieno ja voitonriemuinen. Tapahtumaa kirjaimellisesti kulta-si laskeva aurinko.

Teimme vielä yhden ajon, mutta se oli tyhjä. Sitten menimme muutaman miehen kanssa väijymään joelle ruokintalautan lähistölle, jos vaikka iltalennolla olevat sorsat laskeutuisivat sinne. Ilta pimeni, mutta sorsia ei kuulunut. Oli aika lopettaa jahdit ja menimme syömään Juhan talolle. Jänismuhennos Juhan aikaisemmasta kaadosta, perunat ja salaatti maistuivat. Juhalla oli pullo erittäin pahan makuista kiinalaista viinaa, jota piti kaatoryypynä maistaa, olihan pullolla sentään ”kultamitali” kaulassa ja sisällä lasinen lohikäärme.

Teksti: **Simo Hankaniemi**

Kuvat: **Ari Laakso**

Maa

Nettika

Myymä

**aailman suurimmassa jousikaupassa nyt myös
mittatilauksena valmistettavat
perinteiset jouset ja tarvikkeet**

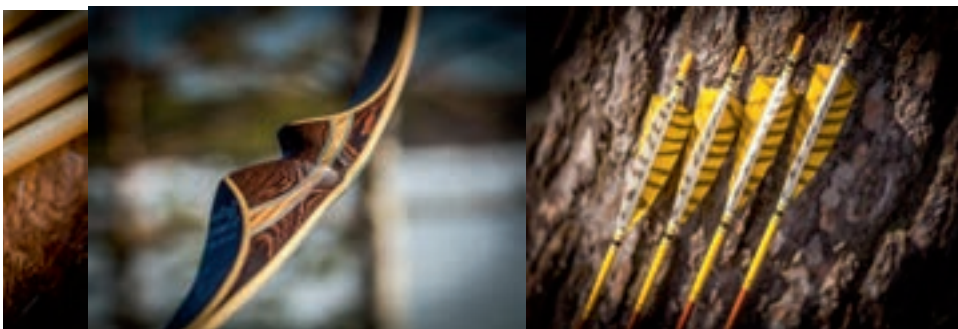
edulliset hinnat

käsityönä tehdyt tuotteet

henkilökohtainen asiakaspalvelu

**tikaupat: www.huntersfriend.eu
www.arrowhouse.fi**

**rmälä: Arrowhouse / Hunter's Friend Europe Oy
Tervassalontie 234
71310 Vehmersalmi
puh. 050 539 0986 tai 045 208 6292
sähköposti: info@arrowhouse.fi**

Jousimetsästäjien

matkassa Alpeilla

Reissussa mukana oli Perinnejousimetsästäjien liittoon ja Sievin jousimetsästäjiin kuuluva ranskalainen Julien Besio-Laurens (<http://vikingarrows.com>) . Hän oli kesällä 2015 esittelemässä nuoliaan metsästysmessuilla Ranskassa ja tapasi siellä Philippe Baumann'in (www.philbow.com), ranskalaisen perinnejousientekijän, joka järjesti tämän Rhône-Alpesin vuoristoalueelle suuntautuneen metsästysmatkan. Matkapäiväkirjan kirjoitti puolestaan jousimetsästäjä Arnaud Lesbats (<http://fidjbow.com>) ja käänsi suomeksi Eeva Besio-Laurens.

Torstai 29. lokakuuta 2015

Kymmenen päivää ennemmin viestittely osallistujien välillä kiihtyy! Mielet kuumelevat ja ajatus vaeltelee jo. Haaveilemme meitä odottavasta kolmen päivän oleskelusta Drômen departementissa Rhône-Alpesin alueella.

Tavaroita laitetaan valmiiksi, pelätään, että unohdetaan välttämättömiä tavaroita, teroitetaan nuolen kärkiä... Nämä hetket ovat jo taikaa, ja mielikuvitus vie meidät jo tuntemattomalle seudulle täynnä gemssejä (vuoristossa elävä vuohilaji), villisikoja ja muita kaikenlaisia villieläimiä. Matkaa edeltävä viikko kuluu hitaasti, mutta vihdoin kauan odotettu lähtöpäivä koittaa.

Julien (Viking Arrows -nimestä tunnettu nuoltentekijä) saapuu luokseni 29. lokakuuta aamu yhdeksän aikaan. Siirretään tavaroita yhdestä autosta toiseen ja lähdemme ottamaan kiinni muuta tiimiä (= Samuel ja Antonin). Meillä on tapaaminen keskiviikiltä Jean-Paulin, erään toisen jousimetsästäjän luona. Hän asuu kauniissa kylässä Viriatissa, tämä on täydellinen pysäkki hieman yli puolivälin matkallamme lopulliseen määränpäähän.

Saavumme Jean-Paulille, joka on valmistanut meille hyvän aterian. Löydämme sieltä tietysti Samuelin ja Antoninin, mutta myös Rolandin ja Pierre-Yves'in jousiammujat ja jousimetsästäjät, jotka ovat tulleet

aterialle kanssamme ja vaihtamaan kuuluisia. Meidät vastaanotetaan kuin prinssit. Voi, kuinka aika kului nopeasti ja täytyy kiireesti suunnata tielle kohti Drômea.

Oli jo yö, kun saavuimme Col Blanc: ille. Meidät vastaanottivat majapaikan omistajat Bertrand ja Veronique ja löysimme paikalta myös muita jousiampujia: Philippe Baumannin (maineikkaan ranskalaisen jousienvalmistajan), sekä Laurentin, Ericin ja Pierren.

Ensimmäinen ilta, ensimmäinen ateria, ensimmäiset mielipiteen vaihdot seuraavan päivän metsästysstrategiasta. Koska olimme vasta-alkajia kyseisellä alueella uskoimme Philippeä, Laurentia ja Bernardia, jotka selittivät meille kuinka asiat sujuvat ja mitä eläimiä meillä on oikeus ampua.

Perjantai 30. lokakuuta

Päivä vasta hädin tuskin nousee, ja olemme jo valmiina toimimaan. Oli tehty päätös jakaantumisesta kahteen ryhmään, työnnetään metsästettävät eläimet piiloistaan. Minä lähdän Laurentin, Antoninin ja Pierren kanssa, nousemme hieman seurataksemme sitten kaarevaa linjaa. Pierre lähtee edeltä, Laurent, Antonin ja minä päätämme pitää väliä toisiimme laskeutuessamme metsän ja pensaikon läpi toivoen törmäävämmme gemsseihin.

Päivälevolla vuoristometsikön varjossa

Maasto on niin jyrkkää ja louhikkoista, ettei passipaikoille voi siirtyä aamuyön pimeydessä.

Kadotamme Laurentin näkyvistä, Antonin ja minä päätämme pitää näköyhteyden toisiimme. Emme tunne vielä aluetta ja minusta tuntuu, että olen aloittelija tässä kaltevassa maastossa... Ei mitään yhtäläisyyttä meidän tasaisiin metsiin, lakeuksiin, missä polut ja muut eläinten kulkemisen jäljet ovat hyvin näkyvillä. Maaperä on kuivaa ja kivikkoista, provencelainen Drôme tarjoaa meille suurenmoiset maisemat syysruskan väreissä, mutta jättää meidät neuvottomaksi siinä miten toimia.

Onnistumme kuitenkin näkemään ensimmäisen gemssin, se saapuu Antoninin oikealta puolelta, näen tapahtuman etääl-

tä ja odotan näkeväni lentävän nuolen... Mutta muutamat oksat ja tapahtuman nopeus eivät salli Antonin nuolen ampumista. Gemssi heittäytyy rinteeseen, yritän nopealla liikkeellä seurata eläintä, mutta se on jo liian kaukana ja kadotamme sen nopeasti näkyvistä.

Muutaman kommelluksen jälkeen laskeudumme alas laaksoon, josta löydämme vihdoon villisikojen jälkiä! Paikannamme muutamia käyttäyspaikkoja, jossa olemme väijyksissä seuraavina päivinä. Näyttää siltä, että villisiat poistuvat säännöllisesti preerialta luultavasti yön pimetessä.

Tapaamme muut keskipäivän aterialla

majapaikassa. Saamme tietää, että toises-
sa ryhmässä Samuel on singonnut nuolen
kettua kohti osumatta ja että Laurent puo-
lestaan on ampunut ohi gemssistä. Ateriala,
lepohetkeä ja muutamaa nuolen ampumis-
ta myöhemmin, lähdemme jälleen metsäs-
tämään.

Bernard on kertonut meille kastanjapuis-
ta, joiden alle villisiat tulevat säännöllisesti
syömään. Olen Samuelin ja Antoninin kera.
Meillä on mukana puupassit ja etsim-
me paikkaa, jonne ripustautua väijyksiin.
Jään lähelle harjannetta, tiheälle läpikulku-
paikalle, sillä aikaa kun Samuel ja Antoni-
nin koittavat onneaan vähän alempana.

Ilta on kaunis, aurinko laskee. Puolipi-
meä etenee hitaasti, kuulen ääniä kaukaa
alhaalta laaksosta, epäilyttää aluksi, mut-
ta olen nopeasti vakuuttunut, että eläimet
liikkuvat. Äänet lähenevät ja tiedän, että
ne ovat villisikoja. Kuulen murinaa niiden
lähestyessä minua. Yö pimenee nopeasti,
näen tuskin mitään. Olen varma, että villi-
sikoja on takanani ja vasemmallani, luulta-
vasti ei kovin kaukana, mutta puun alta en
pysty enää näkemään niitä...

On selvempää edessäni, pienellä metsä-
aukeamalla ison kastanjapuun alla. Kunpa
vain villisiat päättäisivät kulkea sinne asti,
niin ammunta olisi vielä mahdollista, mutta
sen täytyy käydä nopeasti nyt.

Kuulen metallin kilinää altani (ja pas-
kat!!!) Antonin ja Samuel, jotka eivät ol-
leet niin onnekkaita kuin minä, eivät olleet
kuulleet tai nähneet mitään, alkavat jo pa-
kata varusteitaan... Villisiat, ne ovat aisti-
neet vaaran ja haihtuvat kuin aaveet... Sen
jälkeen ei kuulu enää mitään ääntä, paitsi
kaverini, jotka ovat tapaamispaikalla. Odo-
tan vielä muutaman hetken ja laskeudun
puustani. Julien tulee myös luoksemme.
Palaamme majapaikkaamme ensimmäisen
täyden päivän jälkeen päät täynnä kuvia
päivästä.

Lauantai 31. lokakuuta

Bernard kertoo meille, että naapurit aikovat
lähteä jahtiin koirien kanssa ja villisikoja
luultavasti ajometsästetään tänään meidän
suunnassamme. Päättämme luottaa häneen
ja menemme suoralle osoitettuun paik-
kaan. Samuel on poikkeuksellisesti jättä-
nyt jousensa ja ottanut tilalle kiväärin, sillä
Bernard tykkäisi kovasti, että vähintään yk-
si eläin päästettäisiin päiviltään.

Minun paikkani on puolivälissä rinnet-
tä, kun taas Julien, Samuel, Laurent ja Phi-
lippe nousevat vielä ylemmäksi. Odotus al-
kaa, sää on upea, eikä meillä ainakaan ole
kylmä. Kuulen koirien haukkuvan kauka-
na, ääntä rinteessä vasemmalla puolellani,
mutta liian alhaalla, että voisin havaita...
Eläimet ovat kulkeneet täällä, se on var-
maa...

Sitten yhtäkkiä!!! Pamaus. Tämä on us-
komatonta, se mitä itse asiassa inhoan, en
ole koskaan metsästänyt kiväärillä ja mitä
enemmän vuosia kuluu sitä vähemmän mi-
nä kestäen tätä meteliä, joka häiritsee luon-
nonrauhaa. Yksi kiväärinlaukaus ei välttä-
mättä häiritse minua, mutta paukutus... Se
on kamalaa ja stressaa minua. Vain sellaiset
yhden laukauksen aseet pitäisi olla sallittu-
ja, jotka pakottaisivat ampujat työskentele-
mään itse. En enää tiedä kuinka monta ki-
väärin laukausta on ammuttu.

Kuulen koirat ja että ajo on tulossa mi-
nun suuntaani, villisika ilmestyy oikealle-
ni noin 80 metrin päähän, se ylittää polun
liian alhaalta, jotta voisin ampua ja heittäy-
tyy rinteeseen ja katoaa metsään. Jokin asia
vaivaa minua, mutten ole 100%:n varma
siitä, mutta sen juoksu ei ollut sujuvaa. Oli-
ko se loukkaantunut? Minulla on epäily...

Odotan muutama minuutin, aika kuluu,
ja päätän laskeutua alas jälkiä siitä mistä
villisika on mennyt. Näen metsästäjän saa-
puvan: Samuel kiväärinsä kanssa. Hän ker-
too, että se oli hän, joka ampui ja haavoitti
eläintä, ehkä useampiakin. Hän on haavoit-
tuneen villisian jäljillä ja todellakin löy-
damme verta polulta, mistä näin villisian

kulkevan. Seuraamme verijälkiä noin puolituntia, mutta kadotamme villisian jäljet, verikoira on tarpeen. Ja taas näin sen, villisika kulkee yhä vauhdikkaasti, haavoittuminen ei varsinaisesti hidasta sen kulkua.

Palaamme samoja askelia Philippen luokse, joka on ampunut jousella villisian. Itse asiassa eläin oli saapunut hänen luokseen loukkaantuneena, leuka räjähtäneenä Samuelin luodista. Philippe oli onnistunut ampumaan täydellisen nuolen eläimen keuhkoihin ja toisen sydämeen. Päättämme suolistaa eläimen paikan päällä keventääksemme taakkaamme ja alamme laskeutumaan kohti majapaikkaa.

Juttelen Samuelin kanssa ja hän myöntää ampuneensa yli 100 metrin päästä.. Huomautan hänelle, että se on virhe. Ja hän myöntää nöyrästi, että teki virheen ollessaan liian luottavainen varusteisiinsa... Kuin taljajousimetsästäjä, joka ampuisi 40 metristä.

Opin myös että Julien oli viettänyt erinomaisen aamupäivän huipulla. Siellä oli nähty lukuisia gemssejä ja jopa yksi ammuttu nuoli, mutta ohi. Julien selitti minulle mitä oli nähty ja suunnittelimme jo palaavamme sinne seuraavana päivänä. Niityt huipulla ovat hänen mukaansa upeita ja täynnä gemssejä.

Palasimme majapaikkaamme, otimme valokuvia Philippestä trofeensa kanssa. Hyvä kalja, ateria ja rentoutumista ennen kuin lähdimme uudestaan metsästämään iltapäivän lopulla. Päätimme palata samaan paikkaan kuin edellisenä iltana toivoen, että villisiat palaisivat, mutta odotimme koko illan turhan takia. Kuulin liikettä keran suunnasta, josta villisiat tulivat päivää aiemmin, mutta kovin kaukaa.

Palaamme majapaikkaan, Antoninin lähtee pitämään hauskaa ympärillä pyörivien kanien kanssa. Hän palaa tyytyväisenä verisen nuolen kanssa, mutta kani oli karannut häneltä. Palaamme katsomaan seuraavana päivänä päivänvalossa, mutta ei onnea, huultavasti kani kuoli koloonsa.

Sunnuntai 1. marraskuuta

Samuel lähtee etsimään verikoiran omistajaa, mutta etsintä ei tuota tulosta. Julien, Antoninin ja minä päättämme nousta huipulle! Julien ja minä pyydämme Veroniqueta tekemään voileipiä, sillä tämä on viimeinen matkapäivämme ja aiomme syödä eväät ylhäällä ennen kuin lähdemme kotimatkalle iltapäivällä.

Aloitamme nousumme hieman liian nopeasti. Häiritsemme gemssiä, naaraspuolistta, kilinsä kanssa. Ne nousevat rinteeseen meistä 17–18 metrin päässä ja katoavat metsään. Me emme olleet valmiita... liian puheliaita. Hieno tilaisuus menetetty!

Saavuttuamme huipulle näemme joitakin gemssejä preerialla. Antonin päättää kokeilla onneaan kiertää gemssit ja lähestyä niitä toisesta suunnasta.

Julienin kanssa loittonemme toisistamme ja päättämme liikkua hitaasti pusikossa, jossa olemme nähneet gemssin. Ehkä yllättämme yhden. Noin vartin kuluttua, kuulen melua oikealta ja näen villisian tulevan!!! Julienin on täytynt ajaa se liikkeelle. Minä piiloudun pensaan varjoon ja villisika kulkee 10–12 metriä edestäni, olen jo asettanut nuolen jännteelle, mutta juuri silloin näen villisian katoavan tiheikköön, minulla on ampuma-aukko $\frac{3}{4}$ taaksepäin, mutta villisika on jo yli 18 metrin päässä ja tilanne on niin nopea, että päätän jättää ampuematta. Voimakasta turhautumista !!! ”Melkein” tilaisuus... sellaisia kun on usein jousen kanssa.

Jatkan matkaani pysähtyen usein kuuntelemaan ja tarkkailemaan. Lopulta näen gemssin yläpuolellani. Aloitan lähestymisen pysyttellen kasvillisuuden takana. Sittem ymmärrän, että Julien ja Antoninin lähestyvät myös samaa eläintä.. Eläin karkaa nopeasti.

Keräännymme huipulle ihailemaan maisemaa ja rentoutumaan. Meistä vaikuttaa selvältä, että gemssit huomaavat meidät 200–300 metrin päästä, eivätkä päästä lähelleen. Ratkaisu vaikuttaa meistä helpol-

Rhône-Alpesin alueen vuoristometsät kätkevät suojiinsa mm. gemssejä ja villisikoja.

ta: ensi kerralla täytyy nukkua huipulla ja odottaa aamulla ylätasangon reunalla, kun ne tulevat metsästä! Auringon noustessa saapuisimme muuten liian myöhään!! Yöllä kiipeäminen ei myöskään ole mahdollista, reitti on liian jyrkkä.

Antonin aikoo laskeutua ennen meitä, koska he ovat Samuelin kanssa lähdössä ennen meitä. Me syömmme rauhassa voileipiä, ammuimme muutaman nuolen ennen kuin laskeudumme vuorostamme. Osa tiimistämme on jo jättänyt majapaikan.

Viimeiset oluet ja kuulumisen vaihdot Bernardin kanssa, hän selittää vielä tarkemmin kuinka metsästää gemssejä vuoristo-olosuhteissa. Sen jälkeen ymmärrän nyt monia asioita paremmin. Hän toivottaa tervetulleiksi uudelleen milloin haluamme. Koska sehän on selvä, että me palaamme! Haluaisin jo kokeilla käytännössä Bertnandin metsästysvinkkejä täällä Drômen alueella. Seuraava matka on jo varattu!

Arnaud Lesbats

Kauden saaliskuvia 2015-2016

Kauden saaliskuvia 2015-2016

JERKY – AMERIKKALAINEN KUIVALIHA

Amerikkalainen kuivaliha eli jerky lie-
nee saanut nimensä inkoilta, joiden que-
chuan-kielinen nimitys ”ch’arki” tarkoiti-
ti kuivattua lihaa. Pohjois-Amerikassa eu-
rooppalaiset uudisasukkaat havaitsivat in-
tiaanien kuivattavan lihaa telineillä aurin-
gossa ja rajaseutujen asukkaat omaksuivat
tavan nopeasti.

Jerkyä on helppo valmistaa kotikonstein
nykyäänkin. Raaka-aineeksi käyvät esim.
valkohäntäpeuran tai hirven paloittelusta
yli jääneet satunnaiset lihasuikaleet. Hom-
ma ei kaipaa välttämättä muuta maustetta
kuin suolaa, mutta mielenkiintoa prosessiin
saa kokeilemalla erilaisia mausteseoksia.

Perusidea on helppo: suikaloi lihat noin
kahden sentin levyisiksi suikaleiksi ja pois-
ta näkyvä rasva, suolaa ja aseta uuniritiläl-
le. Lämmitä uuni 50 asteiseksi ja aseta li-
hat uuniin. Jätä uunin luukku raolleen. Jos
epäilet, että luukku sulkeutuu vahingossa,
jätä puukapusta väliin. Uunin pohjalle kan-
nattaa asettaa leivinpaperilla peitetty reu-
nallinen pelti keräämään lihoista mahdolli-
sesti tippuva rasva.

Toimintaa voi tehostaa,
käyttämällä uunissa kahta
ritilää yhtä aikaa eri tasois-
sa. Tällöin on syytä muistaa
vaihtaa ritilöiden paikkaa
muutamaan kertaan kuiva-
tuksen aikana. Samalla riti-
löitä kannattaa myös kääntää
niin, että lähimpänä luukkua
olleet lihat siirtyvät uunin ta-
ka-osaan. Kuivuminen kes-
tää 4-6 tuntia, valmista on
kun lihat ovat päältä kuivan
rapeita, mutta vielä aavistuk-
sen taipuisia.

Vaihtelua valmistukseen
saa kokeilemalla ja kehit-
telemällä erilaisia mauste-
seoksia ja marinadeja.

Tässä esimerkiksi yksi:

3-4 ruokalusikallista soijakastiketta
3-4 ruokalusikallista vaahterasiirappia
3-4 ruokalusikallista
balsamiviinietikkaa
jauhettua valkopippuria
riipaus cayennepippuria
pari teelusikallista suolaa

Halutessasi voit piristää marinadia vie-
lä parilla murskatulla valkosipulin kynnel-
lä. Sekoita ainekset kupissa. Pistä lihat mi-
nigrip-pussiin ja kaada kastike päälle. Sul-
je pussi ja hiero mausteseos lihoihin. Lai-
ta maustumaan yön yli jääkaappiin. Ota
lihat heti herättyäsi lämpimään. Aamutoi-
mien jälkeen kuivaa lihat paperilla ja aset-
tele uuniritilöille. Noudata edellä annettuja
ohjeita ja ta-daa: iltapäivällä sinulla on rau-
taisannos herkullista retkievalmistusta
metsästysreissua varten.

Ilja Koivisto

Suolaa on syytä käyttää rohkeasti, ettei sitä joudu lisäämään valmiisiin lihoihin jälkikäteen. Kuva: Eerika Koskinen-Koivisto

Niksinurkka:

REISITASKU PASSIIN

Kun ollaan sellaisessa passissa, jossa seisotaan koko ajan, ongelmaksi voi tulla, että kädet väsyvät jouta kannateltaessa. Tämän voi välttää tekemällä reisitaskun, jossa on kuppi jousen alakaarelle. Tasku kiinnitetään reiteen tarrahihnan avulla.

On tärkeää, että tasku asetetaan oikealle korkeudelle. Ideana on, että jousi lepää taskussa ja käteen kohdistuu vain pieni rasitus pidettäessä jousi pystyssä.

Lisäksi ampumatilanteen tullessa jousi voidaan nostaa ylös hyvin pienellä liikkeellä ja näin estää eläintä näkemästä ampujan liikettä.

Juhani Uusitalo

LIITON HALLITUS 2016

Puheenjohtaja:

Pekka Anttonen, Sulkava, p. 040 7424603
Email: info@perinnejml.fi

Rahastonhoitaja:

Henri Enroos, Pirkkala, p. 045 2306802
Email: henri.enroos@gmail.com

Varapuheenjohtaja, ulkomaanvastaava:

Sinikka Uusitalo, Sievi, p. 0400 704430
Email: sinikka.uusitalo@mukkanuoli.fi

Jäsen:

Simo Hankaniemi, Turku, p. 041 4638968
Email: simo.hankaniemi@nettikirje.fi

Koulutus- ja messuvastaava:

Juhani Uusitalo, Sievi, p. 0400 704430
Email: sinikka.uusitalo@mukkanuoli.fi

Jäsen:

Marko Muhonen, Kinnula, p. 050 3759444
Email: marko.muhonen@kase.fi

Vaistolla päätoimittaja:

Ilja Koivisto, Uurainen, p. 044 2362314
Email: ilja.koivisto@gmail.com

Jäsen:

Ville Kujansivu, Menonen, p. 040 5384638
Email: vkujansivu@gmail.com

Metsästysvastaava:

Jarmo Tuhkanen, Siilinjärvi,
p. 0400 194069
Email: jarmo.tuhkanen@gmail.com

TOIMIHENKILÖT:

Sihteeri, internetvastaava:

Matias Anttonen, Sulkava, p. 050 4965761
Email: matias.anttonen@pp.inet.fi

JÄSENYHDISTYKSET

Varsinais-Suomen JM ry:

Petri Jalonen
Email: puheenjohtaja.vsjm@gmail.com

Napapiirin JM ry:

Janne Nilirova
Email: janne.nilirova@njm.fi

Pirkanmaan JM ry:

Jani-Petteri Vienola
Email: jpvienola@dnainternet.net

Sievin JM ry:

Juhani Uusitalo
Email: sinikka.uusitalo@mukkanuoli.fi

Pohjois-Karjalan JM ry:

Kimmo Rätty
Email: kimmo.ratty@joensuunkriisikeskus.fi

Löydät sen Kärkkäiseltä

Karkkainen.comin valtavassa valikoimassa jo yli

1000000

tuotetta – ja lisää tulee päivittäin!

Lähes **100 000** eri
tuotetta ja yli **1000**
tuotemerkkiä **30**
osastolla

100%
riskitön kauppa:
Kotimainen
perheyrittys jo
vuodesta -88

Nopeat
toimitukset:
jopa **1-3**
arkipäivää

Aina edulliset
hinnat kestävät
vertailun

Tervetuloa edullisille ostoksille Karkkainen.comiin!

Karkkainen.com

PS: muista myös tilata uutiskirjeemme
Karkkainen.com etusivulla!